ABONNEMENTS

Indochine		Union postale	
Un an.....	3 $ 00	Un an.....	10 $ 00
Six mois...	5 00	Six mois..	6 00

Annonces Légales
0 $ 50 la ligne de 6 points sur justifications de 9 cicéros quelle que soit la page

Annonces Commerciales
On traite à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

東法時報

NĂM THỨ HAI SỐ 329
Ngày thứ sáu
28 Août 1925

Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐỊNH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN: NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

BẢO QUÁN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

GIÁ BÁN

Đông-Pháp		Ngoại-Quốc	
Một năm...	6 $ 00	Một năm...	10 $ 00
Nửa năm...	4 00	Nửa năm...	6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ đề gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐỊNH

Bàn báo về việc buôn bán hay là việc quảng cáo thương nghị trước

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 4971

NÊN ĐỌC QUỐC SỬ'

Nước nào cũng thế, ban đầu mới lập quốc, dân-trí còn dã-man, trải bao cuộc tang-thương mới đến thời-đại văn-minh, thì tất nước đã có nhiều đoạn lịch-sử, nào là chinh-chiến, nào là chánh-trị; trong những thời-gian ấy, đã trổ sanh ra nhiều hạng người mà ngàn muôn năm về sau quốc-dân còn sùng-bái kỷ-niệm. Anh-hùng, hào-kiệt đánh đông dẹp bắc; hiền-nhơn quân-tử tài rộng học hay, lấy văn chương mà tô-điểm cho non sông, lấy đạo-đức mà khuyên bảo thiên-hạ; các nhà chánh-trị có tài an bang tế thế, đặt ra phép-luật, răn dạy muôn dân an cư lạc nghiệp. Trên miếng đất dã-man kia dấp được cái nền bán-khai, rồi lần hồi dựng được cái lầu văn-minh, thì công-việc đồ-sộ ấy nhờ ai mà nên? Ấy là nhờ các đấng tai-mắt của nước-nhà đã nhiều đời hao tâm tổn trí, mồ hôi lộn nước mắt mới dựng nổi cái cơ-đồ to-tát như thế. Mà quốc-dân có nên kỷ-niệm, nhắc-nhở đến tiền-nhơn không, có nên biết đến công-cuộc ấy không? — Nên lắm! — vậy thì quốc-dân nên đọc quốc-sử.

Các nước văn-minh trên thế-giới ngày nay chẳng nước nào là không học quốc-sử làm môn học phổ-thông, ta chẳng phải nói làm chi nữa. Ta chỉ nên biết coi dân Việt-nam ta có biết học sử, không? Biết lắm chớ! song le, biết là biết học Trung-quốc sử Pháp-quốc-sử chẳng phải là Việt-nam-quốc-sử, đâu! — Nói thế chẳng là nói vu cho quốc-dân rồi sao? không! nước ta trải mấy phen nội-thuộc, nước Tàu truyền-bá cho đạo Khổng-Mạnh mà nước ta ngày nay được vẻ-vang rực-rỡ ở cõi Á-đông, tiếng là một nước văn-hiến; nhưng chỉ trách người Tàu không để cho ta học quốc-sử, bắt ta học sử Trung-quốc đời nầy qua đời nọ, không học sử Tàu thì làm sao thi đậu làm quan; vì vậy mà quốc-dân không ham không biết gì đến lịch-sử nước nhà; thôi thì việc đã qua lâu, ta đã khỏi cái ách nô-lệ của người Tàu rồi, chẳng nên nói lâm làm chi cho đau lòng sốt ruột. Ta nên nói việc hiện thời: từ Đại-Pháp sang bảo-hộ nước ta, biết ta có một cái lịch-sử quí-báu nên các nhà sử-học người Pháp thường ham nghiên-cứu, lại dọn làm sách nầy sách kia cho ta học sử nước nhà, cùng một môn học phổ-thông như các môn học khác. Ý quốc dân đã học quốc sử thì còn phải nói làm chi nữa, phải lắm rồi! Nhưng mà buồn thay!, Học thì có học, học để đi thi chẳng phải có lòng học cho biết lịch-sử nước-nhà như người ta đâu! — Sao lại nói thế? — Thiệt thế! Thường nghe hễ người Việt-Nam có nói đến sử-ký thì toàn lá chuyện Tàu chuyện Tây cả chẳng có câu nào là câu sử nước nhà. Chuyện Tàu như Hán-cao-Tổ trăm bạch-xà khí nghĩa, trong năm năm mà nên nghiệp đế, giỏi thiệt, ấy cũng nhờ mưu Trương-Lương, dòng Hàn-Tín hết lòng phò tá — Tiết-nhơn-Quí tam tiến phá Thiên-sơn, bình Cao-ly, giết Cái-tô-Văn, Lý-nguyên-Bá với Võ-văn-thành-Đô thì võ, thiệt là anh-hùng vô địch.

Chuyện tây thì Vua Nã-phá-Luân văn-võ kiêm toàn, anh-hùng cái thế, khi làm tướng, lúc làm vua, vùng-vẫy khắp Âu-châu, lại toan nuốt cả thế giới; bà Lăng Đa (Jeanne-D'Arc vì lòng yêu nước quên phận quần-xoa, tình nguyện xuất trận điều binh, đuổi quân Hồng-mao ra khỏi nước, quốc dân ta biết đọc sử chủ quốc giỏi như thế chẳng phải là dở là gần; mà vì lâm sao lại không thấy dân mình nói chuyện nước mình, hay là họ chê ông tướng Nam không dám sánh với ông tướng Tây, ông tướng Tàu sao? — Đồng bang ôi! nước ta có kém gì ai đâu! cái lịch-sử của nước ta cũng vẻ-vang lắm chớ! kia như: vua Đinh-tiên-hoàng bình định mười hai Sứ quân, đánh đâu thắng đó, gọi là vua Vạn-Thắng; vua Lê thái-tổ đồn binh ở Lam-sơn, đuổi quân nhà Minh, dựng nền độc-lập, rửa hờn cho nước, mà tôi là ông Nguyễn Trãi báo thù cho cha, công-nghiệp ấy có kém gì vua Nã, vua Lưu, ông Trương, ông Hàn. Lại nhắc đến đức Trần-hưng-Đạo đánh quân nhà Nguyên trên Bạch-đằng-giang bắt Ô-mà-Nhi; xương phơi trắng nội, máu tràn đỏ sông, thiệt là cái-thế anh-hùng, từ đó người Tàu mới kinh tâm táng đởm. Ôi! tay viết ba chữ Bạch-đằng-giang, mà mắt như thấy binh Trần đương đuổi quân Nguyên trên sông, làm cho người cầm bút cảm-xúc biết bao! vui-sướng biết bao! tự-phụ rằng nước ta là một nước hùng-cường lắm vậy! nữ-anh-hùng như chị em bà Trưng, vì một mối thù chồng nợ nước dám đem thân bồ-liễu gánh vác non-sông, đuổi Tô-Định, lấy lại bảy mươi hai thành, đàn bà thế ấy, thế-gian chỉ có hai Bà! Lại như bà Triệu-Âu, chân đạp đầu voi, xông-pha non-núi, chiêu-tập binh dân, đuổi phá quân thù, dọc đến mà đem lòng kính phục. Như ba Bà thiệt là nữ-trung hào-kiệt, nhắc-nhở đến-chừng nào thì hồ chết bọn râu mày nước Việt! Cái lịch-sử nước Việt-Nam không sao kể cho hết được, còn biết bao là anh-hùng nghĩa-sĩ, chúa thánh tôi hiền, đà ra công bồi-đắp cho nước-nhà, làm đẹp mặt nở mày cho con Hồng cháu Lạc. Than ôi! giang san còn đó mà người anh-hùng hào-kiệt đã an giấc muôn năm, nhưng cái phương-danh đời đời chẳng mất, còn ghi-tạc với non-sông hoa-cỏ.

Bài này cốt để khuyên quốc dân, ai lâu nay không ham không biết đọc quốc-sử, thì nên ham nên biết, kẻo để tiếng «Tịch-Đàm vong tổ»!! Kết-luận bài nầy chỉ trong một câu:

Người nào không đọc quốc sử thì người ấy không có lòng ái quốc; làm người mà không lòng ái quốc sao gọi là người!

NGHĨA-PHONG

Mấy lời chân-thành

Lời tục thường vì: Một người làm tốt cả bọn đặng nhờ, còn có một người làm xấu cả bọn mang nhơ, Thấy *lời nhắc cùng ông Tự-Do* trong Đ. P.T.B. số 325 ngày 19 Août 1925 của ông Hoài-Cổ ở Camau về hạt Bạcliêu là người đồng hương với Mi Chính Tự Do, cái qui danh ông Hoài-Cổ thiệt là đúng theo tôn tuổi, chắc ông có tánh nhớ giai, nhớ hoài, nên có hiệu Hoài. Ông còn nhớ năm xưa bạn chúng tôi vô chấp bút tờ Công-Luận thế cho ông Đính, một số báo ngày thứ sáu 11 Mai 1923 nhân đề «Vài lời xin đồng ban chiếu cố» tới cái khoản nầy anh em chúng tôi lấy làm buồn cười mà cũng đau lòng. Vì lúc bạn chúng tôi được làm Tổng-lý báo Công-Luận có thân hành đến Sốctrăng cầy sưa anh em chúng tôi, chỉ là bạn thiết với ông, đi cổ-động nhiều nơi mà lo vừa giúp cho tờ Công-Luận cho vững vàng trong trường ngôn luận, mà quả thật trong khi bạn chúng tôi làm việc phận sự thì cũng trọn vẹn; bình lợi quyền cho nhà Nam ta, nào là ghét đưa nịnh, thương mến người trung, ngày nọ những anh em quyến thức hào lại không ưa không mến cái tôn-chỉ của người.

Than ôi! Không biết mấy lúc nay bạn chúng tôi nhiễm cái mối gì đây rồi làm càn làm bướng, dẫu cho làm càn làm bướng thế nào, công chúng người ta cũng còn cho cái cử-chỉ, cái hùng dõng ngày xưa bạn chấp bút tờ Công-Luận là thế nào? Ngày nay mà đổi cái tôn chỉ ấy rất nũng cho cái công của bạn hứa với bọn thanh niên của ta ngày xưa. Thôi dừng, thôi dừng nà, làm người mà biết lỗi, nhìn lỗi mới gọi là người theo thời vậy chăng. Xin ông Hoài-Cổ và quí vị niệm tình, chớ nhiều lời mà làm cho bạn tôi phải tủi-nhục!! Chúng tôi là bạn hữu ngày xưa, ngày nay trông thấy cũng rất đau lòng, mỗi khi lục coi lại mấy bài của bạn chúng tôi viết trong Công-Luận ngày xưa với ông Hốt-tất-Liệt, thì càng làm cho chúng tôi khêu động tâm can, mà chẳng biết bạn chúng tôi những khi đêm tàn canh vắng, lương-tâm phát động, có lấy làm hổ ngộ chút nào không?

Chư vị bằng hữu Sốctrăng.

Đôi lời cảm-tạ

Anh rể, chị dâu và anh em chúng tôi kính tỏ đôi lời cảm tạ quí vị hương chức và anh em trong 3 làng là: Thường-thới, Thường-lạc và Long-khánh có lòng chiếu cố đến điếu tế và tống an tử-mẫu của chúng tôi hồm ngày 14 và 17 Août 1925.

Anh em chúng tôi chẳng biết lấy chi đền đáp.

Nên mượn tờ báo nầy kính tỏ đôi ời cảm tạ quí vị.

Thay mặt cho gia quyến.
Nguyễn-hoài-Trang, ọa-sư
Thơ ký sở Tạo tác ở
Soctrang

M. Nguyễn-ngọc-Lâu và gia quyến đồng kính tạ ơn chư quí ông quí bà có lòng hạ cố chẳng nài khó nhọc đến chia buồn và đưa đám xát ông thân chúng tôi sớm tách cõi trần. Ơn ấy chẳng biết lấy chi bồi đáp cho vừa, nên đề mấy lời thành thật nầy mà tỏ lòng cảm ơn, nếu có đều chi sơ sót trong việc tang gia đang cơn bối rối, cúi xin quí ông quí bà miễng lễ chúng tôi rất đội ơn tiềm trọng.

Văn nữ-giới

TREO GIẢI THƯỞNG

cho toà-soạn báo Công-Luận

Trước khi treo giải thưởng cho toà-soạn Công-luận-Báo, em xin tỏ đôi lời cho công-chúng rõ tâm-chí của em. Em viết bài «Cùng ông Huệ nhân chi chí đây?» đã biết trước không khỏi mấy tay Chủ bút, hoặc trợ bút bên C.L. ra đáp lời cùng em một cách thô-lỗ, nay rõ ràng mấy ông đội lốt con đàm-phụ Hai-Kéo «Hèn-chí công-chúng bảo sao không công nhận, tờ C. L. B. là xóm Bình-Khang! Chủ-bút, phụ-bút C. L. toàn là con dân trong xóm Bình-Khang nên tiềm-nhiễm trong óc, mới bày ra cuộc đấu sắc-đẹp, trách chí không viết bài kỳ tôn đàm phụ, kỵ-nữ! » bịa-đặt chuyện xấu cho em, là gái mất nết. Thế khi mấy ông bên C. L. thấy em khoét mắt ông Huệ Nhân, tâm thần hoảng-hốt, rồi nhờ sự khoét mắt trông-lựa cặp mắt mình cỏ ngày sẽ như Ông Huệ-Nhân, còn mắt không hay, mờ mịt như mây che nên nhận càn Em là gái có lên Saigon làm ăn. Tệ thì thôi đa! Em xin chư-vị tòa C. L. đàm hết mắt xuống đây em thay luông theo như ông Huệ-Nhân cho sáng lại, coi cho tỉnh-mình, chớ để cặp mắt không ngươi, rồi trái chuối, nhận bướng là cái ống ngoáy, thế thì làm sao viết báo cho thông. Xin mời mấy ông xuống Long-xuyên đây, em thay mắt giùm cho.

Chư độc-giả và hàng Nữ lưu xin chớ dị-nghị em sao không phản-đối với mấy ông bên toà báo C. L., vì em nghĩ lại, mấy loài thú dữ như cọp, beo, sư tử, trước kia ở nơi rừng rú, là một giống thú ăn thịt người, một giống thú gớm-ghê, ai ai cũng tránh né, sau khi mấy nhà hát xiệc họ mua nó về, tập tánh nết trở nên hiền lương, ra bày trò trước mắt công-chúng một cách khôn-ngoan, để cho chủ thú-lợi, mà sự kinh-sợ của con người lại trở nên tình luyến-ái, đồng hè nhau đem tiền hiến cho nhà hát thú, để gần-gũi những ác-thú ấy, mua xem một trò của chúng nó mua-men theo phép. Em tự-nghĩ bấy nhiêu nên em chẳng cần đối đáp với mấy tay soạn báo C. L. cho thêm hao tốn tinh-thần, mà lại nghe thấy toàn là lời thô tục cộc-cằn, thà em để thời giờ mua vui cùng bọn hát-thú, có lẽ bổ ích hơn!

Em vốn mới may rồi một cái yếm, nên em tính ngu yện đem ra dùng cho tòa-soạn C. L. để làm giải thưởng cuộc thi sắc đẹp. Trước khi em tặng vật nầy cho C. L. em xin hỏi C. L. đôi đều, nên giảng-giải cho thông-suốt, cho đúng-đắng thì em bái-phục, mà em dâng cũng ra dự thi nữa. Còn C. L. mà chẳng cắt-nghĩa cho rành thì em xin mấy ông bên C. L. hãy lãnh cái Yếm của em tặng đây.

Mấy câu hỏi của em như vầy:

1· Tại sao tổ-chức ra cuộc đấu sắc đẹp?

2· Cuộc «đấu sắc-đẹp» lợi hại sau nầy thế nào?

3· Cuộc «đấu sắc-đẹp» có cang-hệ đến phong tục không?

4· Thi sắc-đẹp có ích lợi cho bọn nữ-lưu và nam-nhân chăng?

5· Cuộc đấu sắc-đẹp gần mãn đã đặng bao nhiêu người ứng thi? (Xin đăng lên và hình lên)

Đó xin mấy ông bỉnh bút C. L. trả lời từ khoản của em hỏi đây, mấy ông phải biết rằng: Nếu mấy ông trả lời lờ-lẫn để trước mắt công-chúng, thì hay hơn là các ông rủ nhau xuống Longxuyên lãnh cái Yếm của em, đem về để treo trong tòa báo C. L. làm kỷ-niệm, cho hậu-nội chủ quân-tử rõ thì thiết tập cuộc đấu sắc đẹp của C. L. lãnh thưởng giải nhứt là «Cái Yếm». Cáo ông rằng lấy!!

NGUYỆT-ÁNH

Hướng truyền

Lập một trường máy bay

Bộ hành không Nhựt sắp xét về cái chương trình mở một trường máy bay trên một khoản đất rộng 40 mẫu tây gần hải cảng Tokyo, và lập những nhà ga ở Osaka, Simonoski, Séoul; Đairen để cho các máy đi ngang qua đậu lại và cho tiện việc lấy dầu săn.

Lễ kỷ niệm cuộc lội qua biển Manche

Nhơn tới ngày năm mươi năm của cuộc lội qua biển Manche, hội đồng thành phố Dauvres và các nhà đại biểu của các hội thể thao đến đọc chúc và để tràng hoa trên mộ quan ba Webb là người đã lội qua biển Manche đầu tiên.

Mưu cuộc hòa bình trong thế giới

Pháp. — Trong kỳ hội-đồng của đảng Liên-ban xã hội ở Marseille ông Hillguith là đại-biểu của Huê-kỳ có nói rằng: muốn mưu cuộc hòa bình trong thế giới thì phải có Huê-kỳ dự vào mới được; ông trách nước Huê-kỳ sao có giữ cái thái độ biệt lập lo khoán trương về đường kinh tế mà không ngó đến nhơn loại, ông muốn cho Huê-kỳ, Nga và Đức ba nước mau mau vào hội Vạn quốc để cùng nhau mưu cuộc hòa bình trong thế giới. Ông nói quả quyết rằng chỉ nhờ cái xã-hội chủ nghĩa thì mới mưu sự hòa bình được.

Ý sắp lập bộ hành không

Bấy lâu nay ý thấy các nước lo mở mang về việc hành không thì cũng đã để ý vào việc ấy lắm. Vả lại máy bay và khinh khí cầu hiện nay trong nước Ý cũng đã nhiều và các việc thuộc về việc hành không cũng phân tập lắm cho nên mới đây các quan Thượng-thơ hội nghị lại định lập một bộ hành-không, nghe đâu đức vua đã giao cho ông Mussolini kiêm bộ ấy dợi lựa được người xứng đáng sẽ bổ vào.

Lấy gì làm tin

Theo tin ở Syrie thì số người Pháp giệp loạn tử trận và thất lạc cả thảy là 800 người theo như số tổng kê của quan Nguyên-soái Sarrail đã gởi về cho quan Binh-bộ thượng-thơ; thế mà báo Hồng-mao lại nói rằng số người tử trận đến hai ngàn. Mới đây lại có tin ở Ai-cập nói rằng máy bay và đội kỵ-mã của Pháp đã làm cho quân Djebel Druse hao hơn 1500 người mà quân Pháp thì không một người nào bị hại cả. Lấy hai cái tin trên nầy sánh lại thì thật không biết lấy đâu làm tin.

Nhựt với Đức

Nhựt với Đức hai bên đã thương lượng với nhau về việc thương mãi của hai nước, nghe đâu tờ hòa ước nầy sẽ ký tại Tokyo trong tháng Novembre sẽ tới đây. Nhựt rất mong Đức mau định việc tăng thuế thương chánh đặng sớm giải quyết cái vấn đề thương mãi của hai nước.

Cái nạng quyên-sanh trong các quân đội A-lơ-măn

Chánh-phủ A-lơ-măn rất lấy làm lo về cái nạng quyên sanh trong các quân đội. Năm 1923 thì chỉ có 127 người tự-tử, mà năm 1924 thì cái số lính quyên sanh tăng lên đến 160. Chánh-phủ đã phiền trách các quan võ về việc quá nghiêm khắc với lính tráng và đã định bỏ những luật nặng nề đã dùng bấy lâu nay, sửa sang lại cho hợp với đời văn minh.

Người Nga kéo bè qua Thượng-Hải

Một nhà viết báo người Nga đã viết một bài khuyên người Nga nên nhơn dịp đình công nầy đến Thượng-hải để làm ăn. Một bọn người Nga nghe theo kéo nhau đến Thượng-Hải. Tờ báo Russia ở Thượng-hải đã đăng bài phản đối về việc di dân ấy nói rằng người Nga đến Thượng-Hải chỉ làm cho việc Thượng-Hải ngày càng thêm rắt rối đấy thôi.

Tin Karahkan

Karahkan đại-sứ Nga đã bổ Bắckinh về Nga, nghe nói ông sẽ thế cho Tchicherin tại Moscou.

Một ông Tổng-Thống bị kiện về tội ăn trộm của công

Guatemala. — Chánh-phủ Guatemala (Trung-Mỹ) xin quan tòa rút giấy tịch biên gia sản của cựu Tổng-Thống nước ấy là ông Estrada Cabrera đã phạm luật âm mưu trộm của kho.

Được mỏ quan tuyến (Radium) ở Canada

Ông Charles Earle và E. W. Austem nói rằng đã tìm được mỏ quan-tuyến rất lớn ở Comté de Haliburton. Hai ông ấy đã dưa kiểu cho nhà phân chất ở tỉnh ấy. Theo như lời hai ông ấy nói thì khoản đất có chất quan rộng đến 1000 acres.

Dùng điện để bớt tốn than củi

New-York. — Huê-kỳ là một nước dùng điện khí nhiều hơn cả mọi nước trên hoàn cầu và đạo hải thuyền của Huê-kỳ cũng dùng điện nhiều hơn hết. Sức điện dùng trong các đạo hải thuyền đến 144 000 kiwatts nếu đem dùng thấp một ngọn đèn thường thì đến sáu trăm năm mươi bảy năm mới hết điện và dùng để xe điện chạy khắp nửa địa cầu. Người ta ngày nay đã dùng điện để cho tàu chạy, những chiếc tàu lớn chạy bể Đại-tây-dương thì chưa dùng đến. Các nhà kỹ-sư nói rằng nếu dùng điện thì chiếc tàu Leviathan đở tốn đến 26.000 thang củi.

Một việc mới xảy ra tại triều Huế

Vua Khải-Định mới xuống chiếu hạ ngục quan Thị-vệ đại-thần Bửu-Trác và nhiều quan cận thần khác. Nghe đâu việc nầy sanh ra là vì ông Bửu-Trác, mấy ông Thị-vệ nầy tỏ tình bất phục nhà vua về việc tôn Đông-cung Vĩnh-Thụy lên kế vị. Lính hạ ngục bấy lâu nay đã vắng thế mà ngày nay lại thấy xuất hiện, thật cũng là một điều không may cho các quan triều thần lắm lắm đấy.

Nghe nói vị hoàng thân bị hạ ngục đó chính là anh em chú bác với nhà vua.

Một lời nói đáng qui

Nữ hoàng nước Hòa-lang (Hollande) xuống chiếu cho thần dân trong nước ấy, bảo rằng nên lấy cái số tiền sẽ dùng để ăn chơi trong ngày lễ sanh nhựt của Nữ hoàng để quyên giúp những người bị tai nạng vừa rồi. Ôi, một bà vua mà biết thương con dân! biết bỏ ngày lễ sanh nhựt của mình để làm ngày chẩn-cấp cho người đói khổ, một bà vua minh như thế tưởng cũng đáng làm gương cho những kẻ bạo quân kia không biết dân là gì, không biết nước là gì, mang mặt râu mày làm ông tượng gỗ, nay tiệc, mai hát, rút lần khô cả mạch máu của quốc dân. Đáng qui trọng thay một lời nói qui hóa như thế! đáng kính phục thay một bà vua như thế! mà cũng đáng khinh bỉ thay cái bọn đỉa hút máu dân ấy!

Đường vô tuyến điện của Abd-el-Krim thông với Berlin

Đường vô tuyến điện nầy của ông già Abd-el-Krim lập ra. Cột nhận điện thoại làm tại núi Ourt-Zag. Có tin rằng có người tay chơn của Abd-el-Krim và người A-lơ-măn mưu việc phóng hỏa vào máy trường máy bay của Pháp tại Casablanca. Đã có người dò biết được tên ba người A-lơ-măn đồng đảng và đã bắt được nhiều dân.

Tin Ngô bội-Phu

Có tin rằng Ngô-bội-Phu nay đang tụ tập các đạo binh lại ở Yocheu trong tỉnh Hồ-nam. Nghe đâu y lựa được đến 200.000 người. Thế thì nước Tàu sẽ còn thấy Ngô ra sân khấu một lần nữa.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

Cuộc tuyển-cử

NGHỊ-VIÊN PHÒNG CANH NÔNG

Vì lời nghị ngày 26 Août của quan Nguyên-soái Nam-kỳ, cử tri canh nông Langsa và bổn-quốc, phải nhóm ngày 13 Septembre tới đây, đặng cử nghị viên phòng canh nông lại, y theo chỉ dụ ngày 30 Avril và nghị định quan Toàn quyền Đông-Pháp ngày 10 Juillet đã qua rồi.

Cử tri Langsa phải cử 11 vị nghị viên, còn cử tri bổn quốc phải cử bốn vị nghị viên.

Mỗi người ra tranh cử, hoặc người Langsa hay là bổn-quốc cũng vậy, trước 10 ngày bỏ thăm nghĩa là trước ngày 3 Septembre, thì phải trình hay là gởi tới cho quan Nguyên-soái Nam-kỳ một lá khai rằng mình ra tranh-cử, tờ ấy phải ký tên rồi nhận thiệt dấu ký tên ấy theo phép.

Nếu người ra tranh cử mà đúng thể lệ buộc về tuổi và cư ngụ trong thuộc địa thì Nhà-nước mời chấp đơn xin tranh cử.

Phòng bỏ thăm sẽ lập ở Saigon tại dinh Đốc-lý thành-phố và ở các tỉnh tại Tòa-bố.

Cử tri Langsa có gia cư hoặc trú ngụ ngoài chỗ lập phòng tuyển cử và cử-tri ở tại chỗ phòng tuyển cử mà thiệt có bịnh và đủ bằng cớ rằng mình có bịnh thì có phép bỏ thăm vào bao thơ mà gởi.

Cử tri bổn quốc thì bỏ thăm tại tỉnh mình đứng vào sổ bộ thăm. Nhưng mà những cử-tri nào ngày ấy có mặt tại Saigon thì được phép bỏ thăm tại đó.

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	12f 30
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	12 30
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng (Banque Industrielle de chine)	12 30
Hongkong et Shanghai	12 30
Chartered Bank	12 30

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến tỉnh Saigon và cái bao nặng:

Lúa Vĩnh-long	$ 85 tới 5$ 95
Lúa Gò-công	05 — 6 15
Lúa Bãi-xàu	00 — 6 10
Lúa Bắc-liêu	10 — 6 20
Lúa Cao-man (trắng)	65 — 5 75
Lúa Cao-man (đỏ)	30 — 5 40
Gạo trắng tốt	00 — 6 10

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp: 51$ 60

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc PAUL LECAT ở Trung-Huê và Nhựt-bổn bửa 4 Septembre sẽ qua tới.

Chiếc CEYLAN ở Djbouti đã chạy qua Đông-Pháp hôm ngày 18 Août.

Chiếc CHILI ở Bắc-kỳ bửa 8 Septembre sẽ vô tới.

Chiếc PORTPOS ở Marseille bửa 9 Septembre sẽ qua tới.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc PAUL LECAT bửa 7 Septembre sẽ chạy qua Marseille.

Chiếc Réam bửa 4 Septembre sẽ chạy qua Bankoc.

QUA THIỆT! TỐT THIỆT! RẺ THIỆT

Tôi nghe đồn, nên lên Saigon hỏi thăm và chịu khó một ít bước kiếm tiệm M. FRANÇOIS Sự, 78 Rue Vannier (lối giữa dãy phố chà bàn vải chợ cũ) đặng mua hột xoàn, th quả y như tiếng đồn, hột thiệt nhiều, đủ thứ, nước thiệt tốt; đồ nữ trang kiểu vở khéo lẻo hơn hết, Mà lại rẻ nên mu đem về họ này tôi bán lại kiếm sẽ hụ chuyển sau... Vậy có mấy lời tặng khen và lời thiệu tiệm François Sự đáng tin cậy

T. TÙNG

CON DÊ-XÒM NÓ TRỐN;

Chợ lách. — Tại làng Phú-Bình, mới nổi lên một con dê-xòm rất dữ chẳng biết sợ oai, lòng không kiên phép, thường trong làng những vợ ai con ai cũng đều bị con dê-xòm nầy cắm đỏ, gái kia mất nết, vợ chồng người phải dỡ-dang, dẫu con vợ ai khó cách mấy, con dê xòm nầy gắng công theo cho được mới chịu thôi; khó nhọc không quản công tốn hao chẳng nài của; miễn đặng thỏi mới phỉ nguyện lòng của nó:

Như mới đây con dê nầy có tư tình với một người con gái cô chồng, thường tới lui mà chồng nàng cũng rõ biết, song chẳng có thể chi bắt đặng: vì vợ mình một bụng với dê-xòm rồi!

Nên chàng Tỷ là chồng nàng C. than rằng: gẫm mình là tên Tỷ đứng đầu con giáp, mà lại thua con dê-xòm nầy nó đứng sau mình thiệt rất ức! Nên chàng Tỷ tìm phương sanh kế đặng lập thế bắt dê, chàng Tỷ mới sanh ra kế nói với vợ rằng: nàng ở nhà ta qua cù-lao dọn đất cấy ít bửa mới về:

Nên nàng C. vắng mặt chồng rồi viết thơ gởi tới cho tình-nhơn hẹn hò dặn phải tới vì chồng nàng đã đi khỏi rồi, cậu ta nghe tin mừng lắm, chẳng mấy khi đặng may như vầy, cậu ta đánh mò đi tới, trời mới chạn-đạn có chàng đến cửa, cậu ta mới thâu cửa thế trừu vô cho mãng nguyệt, rồi mới đón ít bữa đờn tàu, đặng cho nàng C. đi theo đọng hát tiếu, cái dĩ đưa bên nầy đàn nghèo bên nọ, tay thì cầm quạt đà mùng. Còn cậu xòm ta nghĩ thầm rằng: đêm khuya canh vắng vườn xuân không chủ, ta cũng nên thừa dịp trộm đào, còn chờ hội nào nữa? Khá thương cho cậu dê-xòm! Mới xắn tay áo trộm đào, chưa bỏ túi trái nào, đà gặp cô-chận cô trời chơn bắt chàng tang án tại giường... chủ vườn dí ngồi trên lưng hai tay bịnh nơi dân tộc, con dê nầy hết phương vùng vẫy; chàng Tỷ bỏ lên lối xóm chạy lại tháy tên Tỷ còn đương trói con dê, lối xóm biểu thả ra: chàng Tỷ nói rằng bà con ôi: công phu rất nặng mới lập đặng vườn xuân, bị kẻ vô tình hài trộm biết mấy lần đều nay tôi bắt đặng thả ra tôi không chịu, xin anh em khá mời làng tới thời tôi mới thả; kẻ một chập lâng lại đà mặt, tên Tỷ mới chịu xuống khỏi lưng cậu dê-xòm, người người đều dòm mặt cậu dê-xòm kia cùng mợ C. mặt đà xẻn lên mặt không đáng bán cho đặng đồng tiền:

Chùng làng làm tờ vi-bằng biểu cậu dê-xòm áp thủ làng làm tờ chưa rồi thời con dê-xòm nó bẻ-hẻ lên một tiếng lớn dĩ đào vi thượng.

Khá tiếc thay cho chú chàng (mùi) đáng phận mày râu mà đi làm nhiều đều hổ phận nên có câu thường nói. gái có chồng lòng chẳng kính phu; trai có vợ không giữ đều nghiêm huấn. Than ôi, phong-hóa đời nay?

THỜI-BÌNH

LẠT MẠO PHONG!

Bảctrang. — Hồi 2 giờ chiều ngày 22-8-25 tên Nguyễn thị Tiết 12 tuổi, con của tên lính Nguyễn văn Thoại ở dồn Trà-canh, bồng em nhỏ đi chơi gần cầu Trà-canh, lào ra nhà tên Tánh gần vàm rạch Vông Thơm, bị gió thổi rớt cái nón của đứa nhỏ xuống dưới rạch, Thị Tiết liền để em ở trên bờ, lội xuống rạch vớt cái nón ấy rồi hụt chơn chết chìm, chứng Nguyễn văn Thoại đến mó kiếm thì không thấy, chắc bà Thủy giấu đa?

Đến 2 giờ chiều ngày sau, tử thi Tị Tiết mới nổi lên. Nguyễn văn Thoại vớt rồi, liền đến báo cho làng An Trạch hay và xin tử thi Thị Tiết đem về chôn, làng xét coi không thấy vết tích chi. và nói chứng đến khai rằng Thị Tiết lội xuống rạch vớt cái nón của em nó bị gió thổi rớt rồi hụt chơn chết chìm, chớ không có ai làm hại mạng nó, nên làng cho phép chôn.

CỨU VẬT HƠN CỨU NHƠN

Cầnthơ. — Vợ của chú Hương quản T. tại làng Long tuyền có cho tên quen biết với thiếm nhà ở mép bên sông, mượn một môn tiền. Đã lâu rồi mà tên nợ cứ điềm nhiên nên thiếm giận mới qua hỏi. Hai bên lời qua tiếng lại nói thấp nói cao thế nào không rõ mà tên thiếu nợ đành cầm dao đâm thiếm phó Hương-quản trọng vết đến nỗi thiếm phải bỏ mình tại Đường-đường Cầnthơ. Còn tên sát nhơn kia dào tẩu mất. Thiếm hương để lại cho chú hương nuôi năm trẻ thơ ngây ???»

Than ôi? Nói tới đây không được không kêu «trời» cầu xin ngài tru giệt cái quân trở mặt thay lòng lấy ơn làm oán, lại chêm người chẳng nhơn tay-giết người không nhắm mắt rồi bỏ trốn đi, một cách rất vững vàng tự do???

Gẫm lại cái tên thiếu nợ sát nhơn nầy so với loài cầm thú còn thua kém rất xa. Loài cầm thú có con còn biết ơn đền nghĩa đáp giữ dạ trung thành.

Ở xã hội ta ngày nay bạng người vong ân bạc ngãi tâm địa như cái tên đã liệt trên nầy cùng chẳng trách chi.

... Nầy ai ngờ là kỷ giả nói vô cớ vô bằng thì xin hãy lấy con mắt tình đời mà quang sát xã hội ta ngày nay thì thấy kiến nhiên. Chừng ấy chẳng khỏi than dài rằng: Cứu vật hơn cứu nhơn??? TRUNG-TIÊN.

PHONG-HÓA ĐỜI NAY!

Gò công. — Có một thầy kia làm chức Hương quản cho làng Tân-niên-Đông, có một cô con gái đã nhậm lễ nhà người cho con xuất giá, thế thì con ông đã thuộc về con nhà người rồi, mà chẳng bao lâu sao ông vội bắt đem về mà trêu bẹo cho trai, hay là ông dòm vào báo Công-luận ông thấy Tự-do bày cuộc thi sắc đẹp mà xôn xao chăng? nên chi khiến lòng ông hám lấy 50$ bạc thưởng của toà C. L. mà làm vậy ư

Nầy ông Hương quản! mình làm làng là tai mắt của dân, nếu ông làm như thế, đến cùng ông ra xử đoán việc làng, xảy ra có dám lộn chồng như con ông mới xử sao? Hễ ra làm làng thì phải nhớ câu: tiên trị kỷ gia. hậu trị kỷ quốc chớ, nay ông làm như vậy rồi ông trị dân sao xong a ông! làm làng cho có vi đặng đi ăn dám giỏ chăng? Không dâu dừng tưởng quấy vậy; hễ ra làm làng là trước lo giúp việc quan trong phận sự mình, sau là dạy dân dân ngu cải ác tùng thiện cho khỏi tội lỗi ấy mới phải lẽ, chớ chẳng phải làm làng như ông cho có vị để mà hà hiếp dân đen. đặng bắt con vợ trêu bẹo cho trai, làm cho rối đạo cang thường thì là tội nhân của phong hóa nhà Nam đó!

Hương hào Phạm-đăng-Cư

NẾU CHẲNG LẦM!!!

Bậcliêu. — Nghe rằng tên Nguyễn-văn-Bổ là kép của bạn cải-lương hiện giờ bị giam về tội dẫn dụ vợ chàng bỏ hát tom trốn. Vợ chàng là 1 cô đào có thính giả về đọng ca trong Nam, ấy có Lê thị Xuân. Việc nghe nếu e ông làm thì lấy làm oan ức cho tên Bổ, nên xin tỏ rõ ràng việc chàng Ng. văn Bổ, phải hàm oan.

Nguyên chủ bạn hát cô tánh trừu xòm, hằng ve vãn mấy cô đào trong gánh hát, tỏ ý ghẹo trêu hoa nguyệt. Anh ve hết dạ chọn lựa được một cô. tức là cô đào Lê thị Xuân đó, chàng mê vì đọng ca, lấm phen tốn của mua lòng cô Xuân, hầu chung cuộc gối chăn. (Rất nỗi dê tiện). Song lòng cô đào chẳng khứng, vì nàng hằng rõ câu: «Liệt nữ bất giá nhị phu»..:

... Vậy cho nên con trừu ta tức mình, vì đã tốn của mà chẳng đặng thường hồi, cố hận, thầm hoạch trù mưu kế, toan hại sao cho được tên Bổ phải đoạn lìa chồng vợ. nên dùng cái thủ đoạn hình phạt mà nghiêm trị chàng Bổ. Tên Bổ bị chủ bạc đãi, bổ thẹn cùng bạn hát, đến cùng nên mới đụng chuyện dĩ đào vi thượng.

Chàng đã bôn ba thượng lộ, vì tình phu phụ, cô đào Xuân há phụ chồng sao; thà là mất lòng chủ mà vẹn đạo chồng nên chi chàng ruồi dung dặm liễu.

Lẽ thường con hát trốn, ai ai phải đi thưa, thừa điệp vì cớ bận tích xưa. *đến bót cáo oan rằng chàng Bổ dụ dẫn cô đào tìm phương đào tẩu.* Than ôi! một người chủ cư xử cùng tôi em như thế, vậy ước sao quan trên vì chánh lý thẩm xét đều oan ức, nỗi vạy ngay cho tên Bổ. Luận đáy xin biện bạch vài lời cùng con trừu, mi là chủ, con hát là tôi, sao đã sanh tâm muốn vợ con hát, chẳng đặng rồi kiếm cớ cáo oan cho người, mi là kẻ mặt người lòng thú, như thế mi có thẹn chăng. Đạo tớ thầy mà trở ngược lại, luân lý cang thường mi chẳng kể, hạng người như mi rất nên đê tiện, mi nỡ đem lòng muộng cầu sao chẳng hổ hàn. Vậy mi hãy tự hối bỏ cái thói nhơ nhớp đó đi, thì bạn hát mi lỗ còn bền vững đặng.

THIÊN-ĐÌNH.
ancien Interprète Bậcliêu.

MỘT THỨ NGƯỜI RẤT KHÁ Ó

Rạchgiá. — Tại làng Tânlong, tổng Thanh giang, quận Longmỹ, hạt Rạchgiá, có một tên quản tuần kia, bấy lâu nay là một người dân ngu hèn dốt nát không biết một chữ nhứt là gì. Đến nay về ở trong làng của thầy Ban-biện nọ làm một con chó săn, coi bộ chó biết kiếm thịt, nên thầy ta nói với hương chức cho làm được chức hương lân, năm sau lên lên được chức phó hương quản, lên lên lại bước lên được chức quản tuần; coi bộ va lấy làm hân hoan toại chí lắm.

Thường khi đến đâu thì mũa mỏ khua môi xưng mình rằng: là bợn tài ba, làm chức dô là lớn kông ai bì kịp, và vợ va từ ngày chồng được chức trách ấy rồi thì cũng thường khi mang cái mặt lớn mà đi từ đầu làng đến cuối làng mà xưng tụng rằng: tôi là vợ thầy hương quản chef. Làm chức quản tuần là tay sai, mà ai xưng quản chef được không? Nghe ra lấy làm trái tai gay mắt lắm và làm điều một cách cũng bằng kẻ giàu phú bộ kia. mà ngất trong nhà, một đêm chầy nộp 18 lần.

Còn bổn phận chồng thì tùng quyền vợ lắm, mỗi khi có việc phân đoán cho tôi dân trong ấp, thì bà vợ ra ngồi ngưa giữa mà xử chồng theo miệng của vợ và làm hạnh cho người biết mình, bà đó là bà hương quản. Như vậy mà không biết hổ không biết nhục chớ!

Còn người chồng thì thường hay nói dóc đi đến đâu thì kiếm chuyện người mà nói có khi quan phân trị sai đi việc gì, thì coi bộ thích ý và xưng rằng: tôi thay mặt cho quan Biện lý hay là thầy Ban, lấy quyền làm cho dân sợ, nhưng mà đời văn-minh bây giờ, con dân trong nước đến có trí khôn tỏ lẽ, chúng đều biết mặt thằng nói phách nên chúng nó sợ trước mặt chút đỏ, chớ nó trở o... sau lưng cũng không ha y.

Còn trách nhậm của va thì không lo đi tuần du tế soát, cứ giữ việc ở nhà ôm đít vợ, ai bắt đem về thì theo đuổi nai mà chịu phần hùn nói rằng tôi giỏi.

Như việc trộm cướp có thầy Ban là quan sở phận ở gần một bên, có bắt được cùng đồ tang đem về giao cho va, vợ chồng con cái xúm nhau lựa những món nầy món kia mà đổi chọn và lấy bớt, cũng có khi thấy tên tội nào ăn mặc quần áo tốt kiếm cớ đồ đành mà đổi lấy, thiệt lấy làm ít có người như vậy!

Như mới tháng rồi đây, có tên tâm Phận ở làng Tânlong bị ăn trộm, bắt đặng tên ăn trộm là Đỗ-tấn-Phước và lấy đặng đồ giao cho làng là quản tuần đi giải, đem đồ tang về nhà lựa món tốt mà đổi, nhưng mà quan phân trị ở gần đó đã xem xét rồi, nên coi mòi không êm nên va chỉ kiếm chước lột quần áo của tội là một cái áo lành xiêm và một cái quần lành đặng ăn mặc xuề xoàng, việc đó trong làng ai cũng biết cả.

ĂN VỤNG MÀ NGON

Longxuyên. — Có một ông chủ kia (đã khán quan biết chủ điền, chủ đất, chủ phố, chủ xe gì, và ở làng nào) cách ba bốn năm nay, vì có con nhỏ nên phải mướn một người nuôi vú. Độc quá, con vú nầy tuy là nghèo nàn rách rưới chớ nhan sắc cũng dễ coi, mà nó ăn nói lại có duyên, biết chịu lớn và dễ dạy lắm. Khi bà chủ đến mướn thì nó bẩm như vầy:

— Thưa bà, con nghèo nàn rách rưới e không xứng bồng ẵm con nhà sang trọng đi chăng?

— Con sao khéo lo thì thôi! Miễng mầy ở sao cho ông mầy ưng lòng (sic) thì quần áo mầy mặc phủ phê đó vú!

Con vú nghe lời bà chủ nên về ở nuôi vú cho con bà. Khi nó tắm rửa sạch sẽ, và thay quần đổi áo, ông chủ liết thấy phải lòng. trong bụng đã mừng khấp khởi.

Từ đó tới tối, ông không thèm tới sở hai, ý ba nữa, ông chỉ ở và nội nhà cùng đù vui sướng! Bởi vậy khi thì ông cọ vế, khi thì làm bộ bồng em đặng kề vai, khi thì nựng đứa nhỏ mà liết con lớn, bà cũng đã hay, song giả đò làm lơ không biết. Ông được trớn, gò riết con vú, con vú nầy cũng hamlam bà chủ nhỏ, vì nó biết câu: Một quân tử nắm kề, cũng bằng.....

Bởi vậy nên có một bữa kia, con vú bồng em ra vườn trầu mà chơi, ông đang sửa kiểu ngồi thấy, lội riết đến vườn trầu rồi a lại bắt lớp Phụng-nghi-đình thình lình bà vất roi mây chạy ra vừa quát vừa thở ồ, ồ, ông chủ hết hồn chạy... chạy... như con nai chà bị sư-tử Hà-đông rượt vậy!

Chuyện đã bể ra thiên hạ xầm xì rầm tai có kẻ rẫn mắc nói ông sao hay ăn vụng như vậy? Ông cười và đáp rằng: Ăn vụng mới ngon chớ.

Kỳ sau tôi sẽ thuật vụ *lấy đầy tớ* cho anh em nghe chơi, cho biết người giàu sang mà cũng lắm đều ly tiện vậy.

Rằng chờ! Mỹ-an-kiều TỬ-CHẠCH

TRỘM CƯỚP NƠI TAY LÀNG BÀI-CÀO NƠI MIỆNG LÍNH

Tây-ninh. — Nói đến trộm cướp và bài cào thì ai nghe cũng chán tai. Biết bao nhiêu kẻ hủy mình vì bài-bạc; biết bao nhiêu kẻ vì cờ bạc mà sanh ra đạo-chích, sanh lòng tham muốn cho đến phá hại gia cang.

Như tại làng Long-Thuận và làng Long-Giang, lân cận nhau gần mé sông là làng phường rẫy, những đường thương mãi thì tiếp bổ cho ghe buôn từ phương thường hay đến chở lúa gạo và trâu bò vân-vân... Hiện nay hai làng ấy trở nên đông-đảo, nhiều người sắm của tiền tậu bài cào, tả mo và phé. Dựa chợ Bến-cầu làng Long-Thuận 2 bên, phố mỗi ngày đều có hai ba sòng bài cào, vất sòng mo và phé. Nào là con cháu của Bảy-Tài ở xa đến nào là dân làng và khách trú thật lộng quyền biết bao, chẳng ai kiêng sợ phép nước. Còn hương-quản 2 làng là người giữ quyền phép của quan trên sở cậy sao lại điềm-nhiên để cho mặc tình ai làm lộng?

Ừa độ dồn lính mã-tà đây nửa mà! Có thầy đội L... cai-quản đồn đó, đi trọn mấy tháng chẳng thường ngày bài bạc nơi miệng thầy nơi con mắt thầy và lính, sau lại khóa mồng khóa mắt. Bộ cũng vì lì-xì chuyện chi chớ không thì bọn Bảy-Tài, cầm chén sao ẩm, mà thầy đội lại có nuôi một đứa cháu của Bảy-Tài tên nó là Bảy-Tài là tay rồng nghề phá hỏa mo và chia phé.

Bảy-Tài nầy vốn là anh em chú bác lật với tiểu-thip của thầy mà thầy đem lòng triều mến ấy cũng đáng khen. Ước ao sao cho hương-chức 2 làng và lính thủ đồn Long-Thuận mở mắt xem giùm trừ cho bớt kẻ trộm cướp thường ngày nó lừng lẫy và dẹp yên mấy sòng bài bạc, chớ khá làm thinh rồi đây phạt đến tội với quan trên đa... Xin hãy lấy oai đẹp dùm kẻ dữ, cũng lấy nhơn tình trị người lương-thiện. Mô-phật.

BẢN-TĂNG

Ý THẾ HIẾP CÔ

Sadec, = Hôm ngày 15 Août 1925 tôi đi ngang nhà ông Cò (Sadec) thấy đám đông lộn-xộn, và nghe tiếng người kêu trời vang dậy trong dinh ông Cò, Tôi mới bước tới coi cho rõ, thì nghe sự tích như vầy:

Nguyên tên Cang và tên Trang là plantons sở điền tín có đem gởi cho tên khách nọ là con của tên khách trú Lưu-tấn-Ký, bán thuốc nước, một cái Pédalier, không dè tên khách con ấy, có hờn giận chi với ông chủ sở điền-tín. và mấy người giúp việc trong sở chẳng nên muốn làm thiệt hại cho bổ ghét, liền đem cái Pédalier qua thưa với ông Cò, nói vật ấy là đồ gian, ông Cò Massebœuf sai lính bắt tên Cang và Trang, lại nghi luôn cho tên Biện làm coolie đông một sở.

Chuyện chưa rõ ngay gian, mà ông Cò hành hung, đánh mấy tên ấy chí tử, lại còn đạp đá vào hông và đít nữa.

Ôi thôi! Buông ra thì mấy người ấy la-lết đi đà không nổi, ai thấy vậy cũng châu mày nghiến răng.

Chẳng biết ông Cò Massebœuf lấy luật chi, phép chi, oai lịnh gì, mà hành hiếp dân nghèo đến thế vậy, dẫu ai có tội lỗi chi, thì quan trên phạt vạ, chớ có đâu ông đành nhẫn tâm như vậy.

Qua ngày 16 Août, ông Cò mới giải 2 tên ấy xuống tòa Vinhlong.

Tôi thấy sự hiếp con nhà Annam lắm nên cúi xin Quan trên lưu ý giùm cho ông Cò bớt sự hành hung như thế. Đặng-trung-Chánh
Sadec

ĂN QUEN CHỒN ĐÊN MẮC BẪY

Travinh. — Xã-trưởng Nguyễn-ngọc Ẩn ở làng Thuận-mỹ cầu ngan vì ăn quen thâu thuế trội nên mới đây nghe bị cựu quan Phủ hàm Nguyễn-văn-Hợi bắt bình vì dám cả gan thâu thuế đất thổ cư của ngài trội bằng hai. Thì mới năm ngoái thâu 21$ mấy cắt biên lai còn rành rành đây, sao năm nay lại thâu tới 42$ mấy các. Bởi đó quan phủ mời đến thưa cùng quan lớn chánh chủ tỉnh. Quan lớn phủ lại cho quan Chủ-quận Ôlão ăn kết. Quan chủ-quận phủ lại cho làng Hương chủ và Hương sư cùng nội bàn hội-đồng nhóm xét sổ sách tính ra thì thấy phần xã trưởng thâu trội của người ta có năm trăm ngoài ngươn bạc. Liền đó hương chủ và hương sư làm tờ bẩm gởi ra ngoài quan Chủ-quận, song xã trưởng còn ôm lại dặn tên biện thông-thẳng sẽ gởi để giọc hưởn cầu mưu. Ai dè hương chủ và hương sư hay đặng, tên biện không dám cái phải gởi thẳng ngoài Ôlão. Quan trên còn xét lại nữa chưa biết thế nào, chớ theo như tờ bẩm của làng ăn-kết đó thì rõ ràng là xã trưởng có tội bà lạm thâu thuế trội của người. Chẳng rõ nữa quan trên định tội cho y làm sao? Chớ nếu quả y theo tội nợ thì dẫu khỏi ở tù cùng là mất chức.

HẬU-NHỰT-TRI

CÁCH BẮT CHƯỚC BẬY

Bậcliêu. — Hễ thời-đại phồn-hoa, chừng nào thì sự ăn-mặc lại càng thay đổi chừng nấy.

Thật Annam ta hay bắt chước nhưng mà bắt chước bậy, nhứt là sự ăn-mặc thì hay đua-chen nhau lắm, còn về cạnh-tranh nhau mà lo đường tiến-hoá, lo sự ăn-học, lập kỹ-nghệ, mở đường thương-mãi hầu tranh giành quyền-lợi với người ngoại-bang thì không, đó là một cái thảm-hại cho ta vậy!! Đây tôi xin tả sơ một cách bắt chước bậy hầu chư độc-giả rõ: Một buổi chiều nọ tôi được rảnh-rang mới trỗi bước ra chợ, đến con đường Lamothe de Carrier trước nhà hàng Tất-Xương xảy gặp hai cậu công-tử mặc đồ Tây-phục, tay cầm ba-ton đi giày ếch-cạp-banh (escapin) dầu đội bê-rê nơi cổ tòn ten một sợi lòi tôi (uã lộn dây chuyền) cha chà trông vào bảnh quá! Tôi còn quên nơi mặt sao mà trắng toát lại có hơi mốc coi bộ hai cậu mua lộn phấn của học trò rồi vỗ cạo ra mà phết.

Sao hai cậu không mua thứ phấn của Công-luận-Báo mà dồi!!!

Joseph Viên-Hương!
Bậcliêu

CŨNG LÀ CỜ BẠC

Bậcliêu. — Đọc báo quốc âm thấy vụ cờ bạc trên Kiêm-Biên lắm vị làm việc Nhà nước mà cũng dự vào. Hôm nay tại Camau có một giải phố lầu nơi mé kinh ngan nha quận, trong 2 tiệm bán đồ tạp hoá (hàng xén), là nơi tụ tập của mấy tay cờ bạc. Nào là mo. cào, tứ sắc.... Lại còn nơi nhà một tên thơ-ký hậu-bổ ty nha quận cũng không ngớt ngày nào.

Vả lại 3 nhà kũ trên đây ở giữa châu thành, gần bên nhà việc làng và sở tuần phòng, sao vẫn điềm nhiên dưỡng như không hay rõ đều chi cả. Nghe rằng một cụ lớn Annam kia cũng có dự vào. Hèn chi sở tuần cảnh và hương-quản dưỡng như ngũ gụt cho quá buổi, vì tại sao?

Kiêu oai cụ lớn với chú thơ ký!! chớ gì!!

Vậy quan có sở-tại đâu chẳng để ý hầu lo trừ tuyệt. M. Walch, có tại Camau nghe là người siêng-năng, sao vụ cờ bạc giữa châu thành lại không hay biết,

Camau sắp chơi có lễ lớn, ban bổn phố hát cúng chùa bà, chứng đó dập-dìu tay cờ bạc, nhưng để đến ngày sẽ coi có quả cùng chăng. Vậy ước sao. M. Walch, vì bổn-phận chớ riêng vị ai, bắt hết lũ ăn hại ở xã-hội đó, thì rất có phúc vậy.

Người tai mắt.
Camau: THIÊN-ĐÌNH.

TRƯỜNG HỌC

Huỳnh-công-Phát

SAIGON

Tựu trường: Sớm mai ngày thứ hai 17 Août 1925, nhằm ngày 28 tháng sáu Annam năm Ất sửu.

Kỳ tựu trường nầy, bổn trường mở dạy NĂM THỨ NHỈ BANG CẤP TOT NGHIỆP (2me Année du cycle complémentaire). Năm tới nữa sẽ có lớp 3me Année.

Hội thi CẤP BẰNG SƠ HỌC NGÀY 6 JUILLET rồi đây (Certificat d'études primaires franco Indigènes), Bổn trường chọn đi thi 3o trò, đậu 21 trò, kể tên sau đây:

Tôn ngọc Chấc, Cầnthơ	Ng. v. Xởi. Saigon
Huỳnh cg. Hiền, Baria,	Ng. v. Nhung »
Huỳnh v. Louis, Giadinh	Ph v. Lý. Nhatrang
Ng. v. Trí, Baria,	Thái v. Hơn, Saigon
Ng. tấn Lợi, Soctrang,	Lê v. Cung, Sadec
T. quốc Hải, Rachgia,	H. v. Hiệp, T.-d.-m
Ngô Lời, Mytho.	B. v. Thắng, Longx
Ng. v. Giỏi. Pnompenh,	Lê v. Cử, Sadec,
H. v. Thanh, Baria,	T. v. Sản, Soctrang
H. v. Khiêm, Baria	Ng. v. Quyện, Rachg.
Ngô Tô, Mytho	

Còn hội thi CẤP BẰNG TIỂU HỌC NGÀY 15 JUIN qua rồi (Certificat d'études élémentaires indigènes). Bổn trường cho đi thi 77 trò, đậu được 75 trò.

NOTA.— Học sanh mới muốn vào học nơi Bổn-trường, xin viết thơ trước, đặng Bổn trường để giành chỗ cho, và gởi điều lệ Bổn trường cho mà biết.

Giới-thiệu sách mới

Một quyển sách của học-trò nên đọc.

Tôi vừa nhận được một cuốn (Quốc-văn trích diễm) của người bạn của tôi là M. Dương-quảng-Hàm Giáo-học trường Bảo-hộ Hanoi mới xuất bản.

Quyển sách đó soạn-giả đã khéo lựa trích những áng văn - chương của những bậc danh-sĩ nước nhà đời xưa hoặc đời nay, để chung-đúc lại làm một cái lò khảo-cứu về quốc-văn, trật-tự đã phân-minh; khảo-cứu lại tinh-tế, ai có lòng yêu-mến quốc-văn, th quyển sách đó có thể nhận là một món quà quí, lại theo đúng như chương-trình dạy quốc-văn ở các trường. Vậy ai đã có duyên với văn-tự nước-nhà, cũng nên mua coi cho biết, lại nhứt là mấy cậu học-sanh là những tay quốc-văn nhân-vật sau nầy càng nên mua coi để làm cái kim chỉ-nam bước vào văn-giới.

Nguyễn-văn-Bá.
Professeur École Normale
Saigon

Sách dày, giấy tốt, chữ rõ, giá 0$85 có gởi bán tại nhà in Nguyễn-văn-Của Saigon.

Quảng cáo đồng bang

Kính cáo cùng đồng bang đặng rõ: Nhơn vì ông Trần-quang-Nghiêm mắc bận nhiều công việc nên đã sang *Lục tỉnh Khách-lầu* lại cho tôi là *Nguyễn văn-Ngọc* dit *Chín-Tăng* kể từ ngày 1er Aout 1925. Chúng tôi đã sửa san phòng vi lại sạch sẽ tinh khiết sáng láng và mát mẻ lắm. Những bởi đều để sai khiến, quí khách sẽ được vui lòng chẳng sai.

Vậy xin kính mời lục-châu quân-tử khi có dịp đến Saigon ghé lại *Lục Tỉnh khách lầu* tạm nghỉ, chúng tôi rất đội ơn vô cùng.

chủ nhơn
LỤC-TỈNH KHÁCH-LẦU
202 d'Espagne Saigon
kính thỉnh

Rẻ quá! Thật rẻ quá!

Một quyển tuồng cải-lương rất có ích cho phong hóa nước nhà, (dày ngót trăm trương giấy láng, có hơn bốn chục bài ca và nhiều câu ngâm) như quyển tuồng Tiết-Liễu lương-duyên của tác-giả Lâm-đoan-Chánh (Cairăng) mà giá bán có năm cắt bạc hật rẻ quá.

Vậy ai à người yêu phong mến tục dâu, xin hãy mua giùm làm nghĩa.

Các nhà buôn sách đều có trữ bán tuồng nầy.

Mua sỉ có huê hồng nhiều, mau mau viết thơ cho M. Lâm-nguyên-Sĩ, Giáo tập Cairăng (Cầnthơ) mà thương nghị.

P. S. Người nào muốn cho con cháu gái mình theo đường ngay, chừa nỏo vạy, thì đừng có tiếc 0$50.

Hãy hỏi mua cho được quyển tuồng nầy mà cho con cháu gái mình đọc.

Như vậy mới phải là người biết mến thương phong hóa.

Ai đâu??? Ai đâu??? ký-giả đây dám hỏi.

Cuộc xổ sô

CỦA TƯƠNG-TẾ HỘI NĂM 1925

Chiếc theo lời nghị số 1875 ngày, 5 Juin của quan Nguyên-Soái Namkỳ bàn trị-sự các hội Tương-tế được (tạo lập ra một cuộc xổ số hầu lấy tiền giúp các hội khuyến-thiện.

Định giá mỗi số là *một đồng bạc*

CÁC SỐ TRÚNG

1 số trúng	1o.000$00	»	1o,000$00
1 »	4.000 00	»	4.000 00
2 »	2.000 00	»	4.000 00
8 »	1.000 00	»	8.000 00
10 »	500 00	»	5.000 00
50 »	1oo 00	»	5.000 00
80 »	5o 00	»	4.000 00
200 »	2o 00	»	4.000 00
352			44.000$00

Định đến ngày 11 Novembre 1925 số sẽ xổ tại dinh quan Đốc-lý Saigon.

Giấy số đã bán tại Saigon và lục-tỉnh hôm nay. Vậy đồng bang ta nếu ai muốn thử thời vận coi đỏ hay đen cũng nên mua mỗi người một vài tấm giấy số.

Ai muốn lời có nhiều?
Ai muốn có đồ tốt mà giá rẻ ??

Những nhà buôn Annam mình, người nào muốn có lời nhiều mà được tiếng bán rẻ thì hãy sỉ hàng của CHIÊU NAM VIỆN ở đường Vienot số 16 mà bán lại thì có lời nhiều chẳng sai, tiệm nầy bán sỉ rẻ hơn các nơi. Còn người mua lẻ muốn có đồ tốt mà giá rẻ thì chẳng lại tiệm CHIÊU NAM VIỆN mà mua.

Cùng một giá thì đồ của CHIÊU NAM VIỆN tốt hơn
Cùng một thứ thì giá của CHIÊU NAM VIỆN rẻ hơn

Tiệm nầy bán những là: Máy hát từ 15 $ sắp lên, đĩa hát, dầu chung cảm thạch, từ 8 $ sắp lên 25$, chung nickel từ 1$, 80 tới 6$, đèn treo vách từ 1$20 tới 1$30, đèn manchon thứ 20$ thứ 30$, đèn marchon treo 26$; kiếng mắt gọng vàng từ 1$50 tới 2$40, gọng dồi mồi 6$50. Đồng hồ reo hiệu tây, thiệt rẻ 2$50 một cái; đồng hồ để bureau 8 phân 1/2 2$50, đồng hồ Régulateur 2($ đồng)ồ CARILLON WESMINTER thiệt gốc 72$, đồng hồ bỏ túi bằng vàng Huê kỳ có giấy bảo lãnh chạy 5 năm 7$, bằng loại kim trắng nickel blanc bảo lãnh 8 năm, chạy 8 ngày: 8$, thứ coi ban đêm được: 8$50; Đồng hồ đeo tay bằng vàng Huê kỳ hiệu CABR 8$, lưỡi mây mùng, thuốc địa bộ bạp dụng khổ 1m40: (3$90 một thước, khổ, 2m25 1$ một thước nón nỉ bỉa nhỏ từ 2$ tới 5$50, bỉa lớn từ 3$50, tới 6$, v.v., còn nhiều món khác kể không xiết. Còn hàng Tàu tùy theo giá chợ.

Thơ gởi thì đề cho: PHAM VAN NGỌC,
Directeur de la maison CHIÊU NAM VIỆN, 56 rue Vienot Saigon
Téléphone 565.

Công-ti Quản-hạt đại thương
Công-ti nặc-danh vốn 30.000.000 quan

Grands Magasins Charner

SAIGON

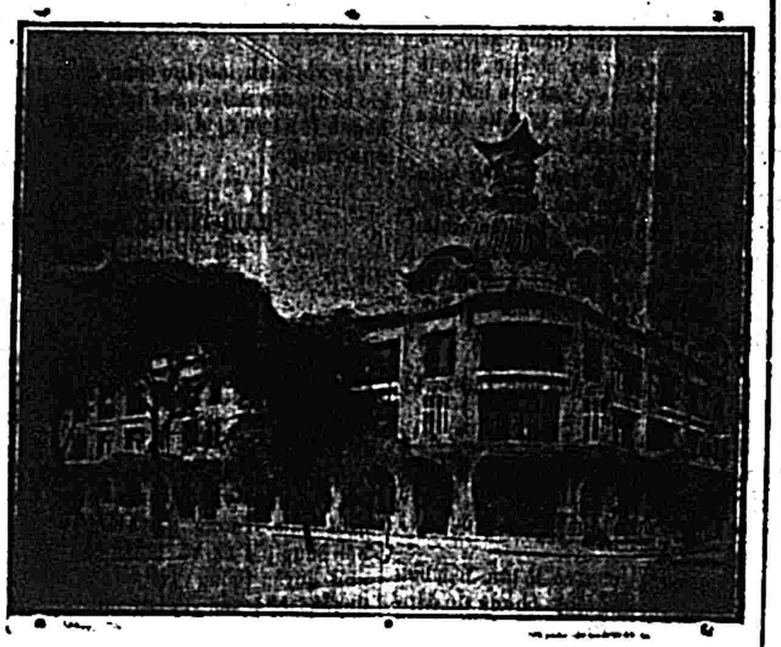

Từ bữa thứba 1er Septembre cho đến thứ bảy 12 tây

Bán đồ quảng-cáo rất nhiều

Đồ dầu thơm, đồ vàng bạc, đồng hồ, giấy-má, đồ sắt, đồ vộ sanh
đồ nhôm, dao đủ thứ và đồ loại kim, đồ chai, đèn, súng ống
đồ hút thuốc, đồ chơi, bàn tủ, nón mũ đàn ông và đàn bà
Thợ may
Hạ giá đồ vật thực

NÊN THỪA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điện-tín: MAGCHARNER — Dây thép nói { Nói lại sở quản-lý số 140 / Nói lại sở buôn-bán số 543

Thùng thơ số 528

BAZAR GIÁO YẾN Phạm-văn-Hiền prop.

106, Boulevard Bonnard, Saigon

Giá ít món hàng

Kiénovale t. khéo	5$00	Jardinière int. vert bl.	8$75	Tau bướm nacre Récl.	3$80
Surtout ovale	4 50	Plateau p. jardinière	8 75	Máy bay bronze Récl.	0 65
Porte fleur 2 cornets	2 50	Jatte ương tợ coupe	5 00	Fleurs p. jardinière R.	0 15
Porte fleur 1 cornet	2 40	Hộp al. đệ hộp sơn R.	5 40	Mousse paquet R.	0 15
Service liqueur uni	4 60	Hộp đựng vàng laqué R.	1 95	Porte montre argt.	1 90
Service liqueur décoré	5 50	Hộp thuốc xỉa laqué R.	0 38	Service fumeur al. R.	1 20
Service liqueur taillé	5 50	Hộp để thuốc annam R.	0 65	Bình mực 1/2 cris R.	0 80
Pendulette argenté	8 50	Vase suôn đích bau 0,60	2 40	Faux col 0,30 à	0 60
Pend. argt. réveil	8 00	Bottines Balm. noir R.	6 90	Noeud à nouer 0,40 à	1 20
Coupe đồ bánh v. coul.	2 50	Soulier Richelieu verni	7 50	Régate à nouer 0,50 à	1 60
Dĩa đồ bánh 2 thứ	1 20	Soulier Richel. jaune	6 00	Nón nỉ large, bord 3,50 à	7 95
Seau à glace argt.	2 80	Soulier rich. chev. gi.	6 50	Casque rond trắng	4 50
Ban carafe taillé	2 50	Đồng hồ car. wes. 6 g.	56$ 65$	Casque colon long	6 50
Mâm alu.	2$30, 2$80,	Đồng hồ cer. w. 8 g.	75 00	Casque Durbar ni 5,50	6 50
Hộp đựng vàng 0$ 75 à	1 00	Hotel, car. w. 8 g. 2m20	200 00	Vase Cornet d'oiseau	1 50
Chén đựng cao khô	0 45	Chậu marb. đ bồ cây	9 80	Vase miệng tròn	1 50
Surtout 4 cor. Réclame	4 80	Jard. int. vert 32 c/m	5 00	Fleurs artificielle 0,08 à	0 50
Surtout 3 cor. Réclame	4 00	Encre stylo waterm. R.	0 30	Lampe haut parfaite	5 50
Surtout 1 cor. Réclame	2 80	Xát nhà du thứ 0,05 à	0 50	Lampe basse décorée	2 50
Quart alum. Réclame	0 20	Fume cigarette amb. R.	0 30	Lampe basse Réclame	1 90
Seau p. chamb. Réclame	1 05	Laguimier đá cơm 0,75	1 00	Carafe cristal Réclame	2 40
Loto 48 cartes Réclame	1 00	Hình football bronze	20 00	Verre à pied cris bord R.	0 50
Jeu course 6 ch. Récl.	1 95	Album p. c. p. 100 pl. R.	0 60	Hình Napoléon br. 2,00	2 50
Lion bronze Réclame	2 50	Porte journ. laqué R.	1 50	Hình Napoléon biscuit	2 20
Etui cigarette cuir	1 80	Chaine montre 1,90 à	2 50	Barrette filette 2 thứ R.	0 10
Ống bơm con nít 0$00 à	1 10	Khuôn bánh lọ kiểu	0 03	Áo quan matelot có sọc	4 50
Val. cuir jaune 12$00 à	18 00	Vase coul. mg đồng R.	0 75	Áo quan matelot nỉ	3 50
Hộp chứ in caout. Récl.	0 80	Vase chg nick, paysage	5 00	Áo quan filette broderie	2 50
Phấn đ. mặt voyage R.	0 20	Casquette drap	1 00	Khăn choàn velours	5 00
Mền nỉ trắng 2m20x2,45	17 00	Nón rơm con nít	1 80	Khăn choàn laine trắng	3 50
Mền nỉ 2m20x2,45	15 00	Mền gòn cô bông	3 50	Carte postale 0,01, 0,03	0 05

Envoi contre remboursement à l'intérieur

Gởi mà món nào không vừa lòng, có trả lại, cũng vui lòng tiếp lấy

BAZAR GIÁO YẾN lãnh nhuộm đồ hàng, bận cũ rồi, nhuộm lính đồ mới

Mandat quí khách có gởi cho B. Giáo Yến, xin biên cho Phamvanhien lãnh

Cũng còn nhiều món hàng khác, ít chỗ kể không đủ

Hộp thuốc xỉa aluminium mới lãnh hạ tầu nầy 0$ 40 và 0$ 30, sẹo giá 0$ 35 và 0$ 20

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38

SAIGON

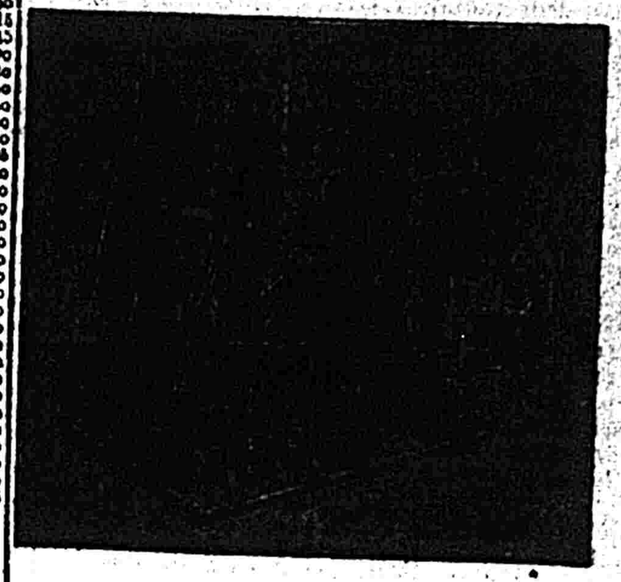

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY THÉP EMERIN — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TEUR NỒI SÔ-DE V. V. GIÁ PHẢI CHĂNG

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Thật vậy. Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải có mua một lần mới biết được. Chúng tôi chẳng hề dám khoe khoan, song chúng tôi dám hứa cho rằng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ hơn các nơi mà cách tiếp đãi quí khách cũng hết tình niềm nở.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đồ thờ đẹp lắm. Có bán máy hát xoàn và hiệu, đủ kiểu, máy thật tốt, và có trữ đĩa hát cái lương nhiều bài bản. Cung có trữ nón Casque hiệu «COQ GAULOIS» thật mát mẻ thật khéo, và «FORME ANGLAISE» thật chắc thật bền, có những đồ bằng pha lê như bầu đựng nước, ly, và đồ Aluminium tốt lắm. Chúng tôi lại có trữ bán các thứ đèn, hạng Hoa kỳ, chưng cảm thạch, cao có, thấp có, có hoa lá đa tây, có đồng hồ rẻ, đồng hồ tay, và trái quít, cũng rất đúng giờ máy móc bền bỉ, nên có giấy bảo lãnh 5 năm.

Tiệm chúng tôi có làm đại lý giày tây hiệu «ONG COP» là thứ giày của hãng Richard bán lúc trước, có đủ sơ mi, cols, régates, noeuds, vớ tơ vớ chỉ, đủ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo Pardessus cao su và gabardine, đã chắc mà lại rẻ nữa.

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu C A P. là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết, vì nó chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có 85$ thôi.

Chư tôn ở lục châu có dịp đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi lấy làm hoan nghênh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đến.

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN
số 54 đường Vienot
giáp phố Chà bán vải ngan Chợmới Saigon

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán của khách-trú xưa nay; bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không thì nào phải bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm chi chi, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh lá, hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước cúng, sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp miệng vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho bà con, em cháu, ngó giúp giùm cho công nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M. Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard, số 82.

NGUYỄN-THỊ-THÂN
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
18 Rue Lagrandière
Saigon

COURS PRATIQUES de COMPTABILITÉ et de DACTYLOGRAPHIE

NGUYEN-VAN-MUI

10, Rue Martin des Pallières, 10
En face de la gare de Dakao
SAIGON

Nam-nghĩa-lợi dit Thai-son-qua

DENTISTE
ANNAM TRUNG RĂNG
110, BOULEVARD BONNARD, 110
Chợmới Saigon

Coi tướng người có tiếng

Trần-kiêm-Tiền tiên-sanh là người tỉnh Quảng đông, ở miễu Thành-Hoàng mấy tháng nay đi lục-tỉnh mới và có lời kính cáo chư quí vị khán quan xin nhã giám. Tôi coi bói khoa cùng coi tướng số, đoán việc nghèo giàu, số mạng, danh phận chẳng một lời dua nịnh. Xin chư quí vị muốn biết sanh tử cùng các việc hậu lai, xin tạm bước ghé vào thì hiểu rõ. Khán tướng định giá. Tôi có người cắt nghĩa ra lời biện bạch không sai, chẳng hề thêu dệt.

Tại đây có cái dầu bình 100 tuổi treo ôn bằng vải và bàn tay, thì mới phải là Trần-kiêm-Tiền, khéo lắm không phải đồ làm bậy mà ăn tiền đâu.

TRẦN-KIÊM-TIỀN
208, Rue d'Espagne, 208 Saigon

BÁN TẠI TIỆM
Trần-quang-Xuân
158, rue d'Espagne (chợmới)
Saigon

Đèn-điện bổ tuổi có piles
Đèn xemây, đèn rọi đủ thứ
Piles bên Tây mới qua thật tốt
Các đồ tạp hóa và giày dép Bảo kỳ giá nhẹ.

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÁY
ROTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, vẫn có một nghề làm ghế máy theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghế dựa, ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thứ, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt máy, đồ đánh trái lăng: giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi

Trần Long, *Cẩn bạch.*

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN

ĐỒNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM

LE-VAN-BEN

CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —
17-19 Rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

H. DELPEYRAT

Khi trước là Hãng E. POURTOU
Số nhà 33 bis, 35, 37, 39
đường Amiral Dupré Saigon
RƯỢU CHÁO, RƯỢU MẠNH
RƯỢU KHAI VỊ, RƯỢU TIỂU-BỔ

Tiểu-thuyết

MÙI GƯƠM CỦA NGƯỜI HIỆP-KHÁCH

Dịch giả: NAM-KIỀU

HỒI THỨ VI

Giữa đường hồng thấy bắt bình mà tha?

(Tiếp theo)

Gần đây có một toà cổ-miếu, tên kêu là chùa Phá-Phật, trong chùa không có thầy chùa nào ở, Công-tử nên đem Phượng tiểu-thơ vào đó, trước hết thánh thân, làm cho tiểu-thơ sau nầy lớp, miệng không nói được, rồi ngày mai gọi việc thuê kiệu đưa về trong phủ. Công-tử nghĩ thế nào? Mỗ-vũ-Nghi nói: gái-trai mà đem nhau đến thánh thần tại trước cửa chùa, thì chẳng lỗi đạo với thần thánh lắm ru?

—Nếu không sớm liệu thánh thần dọc đường lại sanh ra sự biến khác. Thôi thì quí hồ xong việc là được, câu nệ làm cái gì!

Mỗ-vũ-Nghi cười nói: lão Bảo! Ta đêm nay thành-thân, rồi sáng mai sai người rửa miếu, thế là nhứt-cử lưỡng-tiện phải không?

Bảo-thành-Nhơn tấm-tắc khen phải. (Một lát tới cửa chùa. Mỗ-vũ-Nghi xuống ngựa, gia-đình đem chiếu mền trải trên mặt đất, rồi đỡ Phượng tiểu-thơ xuống. — Bấy giờ Phượng tiểu-thơ mình-mẩy lạnh ngắt, mê-mệt chẳng biết gì, một là tại sợ quá mà chết giấc đi; hai là tại ngồi trên mình ngựa chạy một hồi gấp quá, nên tinh-thần hoảng-hốt không còn biết gì. Mỗ-vũ-Nghi thấy thế, lẩm-bẩm than thầm rằng: rõ-ràng mình phí bao nhiêu tâm cơ, mới cướp được về đây, ai ngờ cướp về lại chết, rõ thiệt vô-duyên! Thôi thì bỏ đây mà đi cho khuất mắt. — Đang sắp-sửa bước ra, thì bỗng nghe thấy thở dài một tiếng, Mỗ-vũ-Nghi quay đầu dòm lại, thì thấy Phượng Tiểu-thơ đã tỉnh, trông quanh trông quất, thấy mình không ở trong kiệu, thì ra vẻ kinh-sợ ngẩn-ngơ. Mỗ-vũ-Nghi bèn bước lên chào một cái mà nói rằng: Mỗ-vũ-Nghi tôi ở đây chờ tiểu-thơ đã lâu?

Phượng tiểu-thơ nghe nói, đứng dậy hỏi rằng: nhà ngươi là ai? Sao dám cướp bắt ta đến đây? Cha-mẹ ta đâu rồi? Mau-mau đem ta trả về, thì muôn việc ổn-thoả, bằng không sẽ có phép quan. Mỗ-vũ-Nghi cười nói: Tiểu-thơ sao lại nói ra những câu như vậy? Đã đến thế nầy, thì cứ yên phận là hơn! Vả chăng tôi đây cũng chẳng phải hạng người hèn-mạt gì, đường-đường là con một ông quan Tể-tướng đương triều, chỉ vì năm trước mấy lần cầu-hôn, mà lịnh-tôn không chịu nhận lời, sau lại đem Tiểu-thơ gả cho Tôn-Bội, xui lòng tôi buồn-bã không vui. Tôn-Bội nuôi chứa những quân hung-đồ, đánh chết Thạch-cảm-Đương cùng nhà tôi hơn ba mươi mạng, hiện nay đã hãm vào tội chết, chỉ còn chờ tuyên-án nữa là rồi. Lịnh-tôn lại tính đem Tiểu-thơ đi Hồ-Quảng, chúng tôi e cho thân gái dặm trường, linh đinh đất khách, tránh làm sao được những điều tai biến xảy ra, vậy nên thương-nghị với Bảo-thành-Nhơn, tập kỗ đưa Tiểu-thơ về nhà bảo hộ. May gặp bữa nay là ngày hoàng-đạo, tôi muốn cùng Tiểu-thơ tính chuyện trăm năm, Tiểu-thơ nghĩ thế nào?

Phượng tiểu-thơ nổi giận mắng rằng: quân cường-đạo nầy to gan thật! Làm cho nhà ta đến thất-điên bát-đảo, cha lìa con, vợ lìa chồng; không còn gì là thiên-lý nhơn-đạo. Ta bảo thiệt cho mà biết: cái thân Phượng Thế-Hà nầy, đêm nay chỉ còn một cái «chết», chớ không khi nào chịu thất tiết với mấy đầu mà mầy mơ-tưởng!

— Tôi vì Tiểu-thơ mà phí biết bao nhiêu tâm-huyết, mới có ngày nay, lẽ nào Tiểu-thơ lại cầm lòng cho đặng! Nói đoạn, bước lên toan ôm lấy Phượng Tiểu-thơ, Phượng Tiểu-thơ sụt lui lại, không ngờ lui đến vách tường, thì không còn chỗ tránh nữa. Tiểu-thơ tức mình, chửi-rủa om-sòm, Mỗ-vũ-Nghi liền áp lại nói rằng: không cứ Tiểu-thơ mắng tôi, đến Tiểu-thơ đánh tôi, tôi cũng vui lòng mà chịu. Nói đoạn, giơ bụng ra, bảo Phượng Tiểu-thơ rằng: xin Tiểu-thơ cứ việc đánh tôi cho bỏ ghét đi! Phượng Tiểu-thơ lúc ấy, khí tức nổi lên đầy ruột, giận không nuốt sống được kẻ đại-thù; nhơn thấy Mỗ-vũ-Nghi đưa bụng ra bảo đánh, liền thừa dịp nghiến răng trợn mắt, đem hết sức bình-sanh, thoi vào ngực Mỗ-vũ-Nghi một cái thiệt mạnh, Mỗ-vũ-Nghi hai tay ôm vào ngực la lớn lên rằng: thôi chết rồi! Thôi chết rồi! — Nguyên Phượng Tiểu-thơ là một người con gái ở trong khuê-các, cái thân liễu yếu đào thơ, hơi sức phỏng được bao nả, mà đánh một cái làm cho Mỗ-vũ-Nghi gần phải bỏ mình, chỉ vì Phượng Tiểu-thơ có tay thường đeo một chuỗi hột châu là đồ linh-vật của Tôn-Bội, khi đó thừa dịp thâu vào tay mà đánh, đỡ giúp thêm sức mạnh của mình. Vả lại Mỗ-vũ-Nghi khi trước đánh lộn ở vườn Tranh-xuân, bị Nản-Loan đá một cái vào hông, thương-tích hãy còn chưa khỏi, nay lại bị Phượng Tiểu-thơ thoi vô ngực, đau tức đến hông, nên rên la inh-ỏi.

Rõ thiệt là:

«Mình làm mình chịu rên mà ai thương

HỒI THỨ VII

«Chùa Phá-Phật Tiểu-thơ mắc nạn.»

Nói về Bảo-Cương cầm đoản-côn đuổi theo bọn giặc Hướng-mã, xa-xa trông thấy một bọn người ngựa tại trên núi cao, liền hét to lên rằng: quân giặc Hướng-mã chạy đi đâu thế? Mau-mau đem Phượng Tiểu-thơ trả lại đây, thì các việc đều được ổn-thoả, bằng không thì tánh-mạng khó bề thoát khỏi! Khi đó Bảo-thành-Nhơn cùng là chung-nhơn đang đứng tại cửa chùa, nghe tiếng la ồ trông ra thì thấy một người tráng-sĩ đang ở trên đường cái xông lại như bay, liền sợ-hãi, vội chạy vào báo cho Mỗ-vũ-Nghi biết; khi xô cửa bước vô, thì thấy Phượng Tiểu-thơ đứng sững tại góc nhà, còn Mỗ-vũ-Nghi thì ôm bụng nằm như người chết giấc, việc gấp quá, không kịp hỏi tra ngành-ngọn ra sao, chỉ vội-vàng vực Mỗ-vũ-Nghi lên ngựa chạy trốn, Bảo-Cương cản lại hét to lên rằng:

(Còn nữa)

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

Dây thép nói số 638 — Đánh dây thép chữ đề: Nhị-Thiên-Đường, Cholon

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN HOÀN TÁN, LÀM TỪ LÂU NAY

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HUỜN

Phàm con người mà thấy hỏa hòa bình thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là đồ nhuận thủy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Vì cái máy sanh hoạt đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, thế là chỗ tướng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người; cho nên người mà sanh yếu sống lâu, chết yểu, hoặc có thai cũng không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy bổ bổ thân mạng chơn dương, giúp hỏa trợ tỳ, tiêu tăng âm tà, thông trị chơn dương.

Những kẻ tinh huyết khô khan thường hay đau lưng mỏi cẳng, hoặc kém thủy mà sanh đàm rồi bỏa cơ chứng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, lỗ tai lùng bùng, chiêm bao di-tình, khô cổ ráo lưỡi, đau nóu nhức răng, xanh xao vàng vọt, hoặc thân dưới ngứa ngám sanh ra ghẻ chốc vân vân, các chứng thầy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, nấu với nước muối măng mằng.

Kị ăn cải trắng và những đồ lạnh lẽo ngưng trệ.

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đồ giả.

Mỗi hộp giá là. . . . 0$85

ĐINH KHẨU LÝ-TRUNG-HOÀN

Thuốc hườn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trệ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược; hay đau xóc hông, trạo trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu; bịnh hậu khiếm hồ, mạng môn hỏa suy; tỳ hư vị yếu, đau bụng la chảy; ăn uống chẳng ngon, hình thể mỏi mệt; hay đờm hay ho, ban ngày đàm nhiều; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh trệ hàng; hoặc ăn đồ lạnh lẽo sống sít, ngưng trệ, rồi bất mửa; hoặc cảm hàng tay chơn rung rẩy; hoặc ngươm khí bất điều, tinh-thần suy kém, v. v.... thầy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lài mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc hườn nầy có tài ôn trung phò dương; hễ uống nó được thường thì ngươn-khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gắn công tìm kiếm các thứ dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay phối hiệp lại mà chế ra thứ thuốc hườn nầy, thiệt là công hiệu như thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HUỜN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thần linh mê sảng đàm chặn hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lác lưng, tay chưn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhậm phát cuồn nhảy nhót, giựt tay giựt chưn; nhẫu nhão ho hen, long óc nhức đầu; xây xẩm tối mặt, nhức nhối cả mình; hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thất ruột gan; phong đàm ngăn trệ, khí huất chẳng thông; thần hồn phách ám, năm ngủ chẳng yên v. v... Nhứt thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phá nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, đã thông cửu khiếu lại tiêu trừ các dịch tức khắc an nhiên.

Chỉ như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh dạ đề, khó khè ọe sữa, tích trệ đau bụng thầy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải nấu một hườn, như bịnh đau lâu phải uống gia bội; nấu với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nấu lá bạc-hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mẹ cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mà cho nó hút, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy tử được Tổ truyền đến nầy, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu, tuân y theo phép chế ra mà làm hườn; uống chứng nào hay chứng nầy.

Kị ăn cá và rau cỏ sống sít lạnh lẽo ra cũng kị đồ bằng sắt.

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gám 4 hườn. .	1$00
» 2 » . .	0 50
Hộp cây 4 » . .	1 40
» 2 » . .	0 70

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lạnh rất nhiều, sanh ra bịnh nó hơi, tích-tụ, bần thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dần dần khai vị tiêu thực, trở nên tinh-thần khoái sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí bửu có danh trong thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà;
Mỗi ngày uống 2 lần;
Mỗi lần uống 2 hoàn;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 hườn là: 0$60

AN-THAI-HUỜN

Thường người đàn bà có thai khí-huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ọa, nhọn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, hễ nhẹ thì làm ra chứng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi không an mà phải sanh những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Bổn Đường nghiên cứu ra hoàn thuốc an thai nầy, cứu những bịnh kể trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khí mới có các chứng kể trên đây, cho khỏi lỗi đạo hòa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thai thì không lo đến chi bất trắc.

Cách dùng.— Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp 2 hườn là. . . 0$30

BẠCH THƯỢC-CAO

Thuốc nầy để trị các chứng bịnh lậu; hoặc đái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu kê, lậu huyết chảy ra dầm dề, cứ theo phép mà dùng thì hết lại trừ dặng các chứng bịnh độc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu.— Kị thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần uống chừng 1 muỗng uống cà-phê. Cử ăn đồ chiên xào, cay nồng nầy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$60

Thiệt-nghiệp-xưởng
F. NAM
Đường Pellerin môn bài số 142-144
SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tẩy sửa đủ kiểu.
Bổn sắt bông vẽ các thứ hình khi rất khéo lắm.
Súng và đủ các thứ khí giới.
CHUYÊN NGHỀ: — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, đều mau diễn đời mài thật bén. — *Soudure Autogène.*
Kêu các đồ phụ tùng theo kiểu vở tân tương và đúng chỉ.
RÈN GIƯƠNG BẮT VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUỀN-VIÊN LÀM ĐỒ BẰNG SẮT
Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu dễ rao mà.
Làm kiểu nước-mỹ và kiểu thường. Đóng khóa và chìa khóa thiệt chắc.
Làm đồ thân-tài (paratonnerre) và tạo và sửa máy máu xe-hơi, xe máy hơi.
Lục đồ gởi đi Lục-tỉnh.
Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

Tiểu Thuyết
« DUYÊN PHẬN LỠ LÀNG »
Tôi có gởi bán ở các xe xe điện từ Chợ-lớn tới Bà-chiểu và nhà bán sách Lê-Mai. Như ở lục tỉnh ai có mua sỉ và mua lẻ, xin viết thơ cho M. Đoàn văn-Tài, Khợt-Tân-Bảo.

HOTEL D'ANNAM
Nam-Việt Khách-Lầu
N. 77 & 80 Boulevard Charner
9 & 15, Rue Chaudoë
Đường Khánh-Hội, đường Chaudoë
SAIGON
HUỲNH-HUỀ-KỲ, Chủ tiệm.
Kính cùng Quí khách rõ, tôi dọn một tiệm nghỉ hiệu là HOTEL D'ANNAM (NAM Việt Khách-Lầu) phòng rộng mát vô cùng, đồ đạc phương ở tương đương sắt được cộng tiện Quí khách, kẻ Quí-khách trong đi Saigon xin đến tiệm tôi mà nghỉ thì tôi thong thả chăm.
Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngang rất mát mẻ tại đường Chaudoë, trước mặt hàng Lương-Hữu số 9 đến số 1
HUỲNH-HUỀ-KỲ, Chủ nhân.

Xin ghé mắt!!!
TÁI PHÁT KHÁCH-LẦU CỦA M. TRẦN-XÃO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ:
Bấy lâu nay tôi chăm nghề sự chê khen thế cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng tự hao tốn rằng sức lập một cái phòng nghỉ hiệu « TÁI-PHÁT KHÁCH-LẦU » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài 44 và 46 Cholon. Phòng vì rất thanh-khiết lại sáng sủa, và mát-mẻ lắm; tiền phòng tôi lấy rất nhẹ hơn các nơi, cùng trẻ nai vặt (boy) đều đã khiến, quí-khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.
Quí-chức thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tái-Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì sao sao quí-chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe-lửa Cholon-Mytho cũng là bến xe-hơi đi các nơi, tiện bề cho quí chức.
Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đã kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo. Trở những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALOYON, R. F. F, R. F. D. HIRONDELLE, DÉCÉ SPORT, C. A. F, DIAMANT, ROCHET, SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40 $ 00. Lại có tiệm bán thọc Epicerie, Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.
Có xe hơi hiệu de Dion Bouton 10 ngựa mới, kiểu kiểm thời năm 1925. Thừa đó cho quí khách du lịch cho dễ.
Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin dời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thậm trọng.
Nay kính bạch,
Chủ nhơn: TRẦN-XÃO dit KHÁ

It được vậy!!
TIỆM NAM-CHÂU KHÁCH-LẦU ở tại đường A-MI-HANH CUỘC-BÈ Saigon là nơi rất xứng đáng cho quí khách ở lục châu đến nghỉ. Mỗi mỗi đều thanh-khiết phòng the rộng rãi cho mướn tính giá rẻ lắm. Nước trà không hết.
Boy sốt sắng dễ sai biểu.
Chủ khoan-hòa sẵn lòng giúp quí khách trong mọi đều sở cần.
Thiệt vậy. Quí vị đến nghỉ tiệm NAM-CHÂU đều được như ý cả.
LÂM-VĂN-

ĐÈN LÒA KIỂU MỚI
THẮP BẰNG DẦU LỬA

Đèn treo, đèn đứng, đèn treo
Bán tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIỆM
208, đường d'Espagne Saigon

Thay cũ đổi mới
Kính cùng lục-châu quân-tử, các quí ông, bạn đặng rõ. Bấy lâu công nhờ đồng-bào ta ưu chiếu cố, thường ngoái thăm gian, nên mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, nên thấy lên mặt trọng thương trường, thiệt là chúng tôi hết lòng hậu đãi quí khách.
Vì đành quyền thêm cùng tăng công nâng bài phần đông trong quí khách đến nơi khách sạng của chúng tôi. Bởi vậy cho nên nó phòng càng ngày càng thêm xa lạ, khó mà bài đáp quí khách cho vừa lòng.
Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi là:
1° Nam-Thành Khách-Sạng ở đường Cô Giang-Chaisnel số 21 và 23;
2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Alexandre Lorantine số 103 và 105;
3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Boulevard Bonard số 18 và 20, đều mở thêm rộng thêm mới mẻ, ngõ hầu khỏi phụ lòng tin tưởng quí của quí khách trong lục-châu.
Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-Hội, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đặng hòa.
Nay kính
Quảng-lý. M. Hiệp

THI-THƠ
Tiệm thợ Bạc
NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giáo
N° 15 rue Sabourdin Saigon.
Kính cáo cùng quí ông quí bà rõ: Nguyễn văn Giáo trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm là em kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo kiểu kiểm thời, những là: trâm, chuyền, kiềng, chuỗi, bông tai, nốc áo, vòng đeo, kiềng, nao bạng, nao đặt, đồng chiếu v... v... tính thứ theo kiểm thời cũng như ngày trước vậy.
Xin quí ông quí bà, muốn cùng mua chi xin đến gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn tiệm, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông quí bà dùng mấu chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà đó.
Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM
Sabourdin 15, rue Sabourdin SAIGON

FABRIQUE DE CASQUE FANTAISIE
Vente en gros et en détail
GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE
—:—
TRẦN-DUY-BÌNH
42, Boulevard Charner — SAIGON
TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ
Bán sỉ và bán lẻ
Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bằng đồng và bằng đá cẩm thạch

Duy-Xuân ẩn quán
Tại đầu cầu sắt Sadec
Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiếp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...
Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường đăng.
Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác.
Duy-Xuân ẩn-quán,
kính mời.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỦA
M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA
SÁNG TẠO NĂM 1900
Xưởng chính nơi LAITHIÊU (THUDAUMOT) Quan 5 Đường Đường mới sáng chế đã ra
TIỆM NGÀNH CỔ TRƯ ĐỒ MÔN
1° Tại Mytho đường mới sáng, nơi bến tàu và xe-hơi; 2° Tại Cholon đường mới sáng, ngay cửa tàu của khách-trú; 3° Tại Pnomph đường giữa, ngay Tòa-bố; 4° Tại Saigon đường mới sáng, nơi bến tàu.
Xưởng nầy có đóng các đồ thờ bằng, gỗ, đồng, vàng, đều đóng bằng cẩy danh-mộc như: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khác lạ, đều thiệt là tinh-xảo, không hề giá-dối. Nếu là danh tiếng, được như quí vị hậu gia không người về sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.
Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, đều vừa lòng tiếp rước tử tế lắm lắm.
Muốn viết mà đây thăm thì đề: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithieu.

H. Humbert
78, Boulevard Bonnard
Bijoux FIX
ĐỒNG-HỒ HIỆU JAPY
Đồng-hồ treo vách từ 42 tới 60 quan.
Đồng-hồ Régulateurs đủ kiểu từ 220 tới 650 quan.
Đồng-hồ Carillons Westminster từ 700 tới 1.000 quan.
Đồng-hồ số từ 20 tới 60 quan.
Đồng-hồ treo thứ nhỏ khéo lắm từ 60 tới 300 quan.
Đồng-hồ lắc qua lắc lại từ 300 tới 400 quan.
Đồng-hồ trái quít hiệu Lip, Japy, Saint Cyr, Merveilleuse, Uti, vỏ bằng sắt, bằng bạc và bằng vàng từ 27 tới 800 quan.
Đồ bằng vàng, đồ để tập thể thao, đồ để chưng diện trong nhà.

Tiệm đóng xe
Sửa xe và bán đồ phụ tùng
đường Luro môn bài 69 và 181
(Đất-hộ) Saigon
TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm
Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiểu, xe kéo, mà cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn; có bán đủ xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá rẻ hơn tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiểu đàn tây, đồ thắt kê xe chước và xe song mà bằng cây cẩy rất khéo và chắc, có bán yên chỉ, chừng đáp hai tiền, bình đồ thắp đèn khí đá thay xe. Sơn xe. — và gắn xe.
Cửu xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần đóng món chi đa thiểu mua giúp hàng ngày, thì tôi rất cám ơn hạ cố. Cha chư quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm môn chi cũng giá cả tôi sẵn lòng hồi đáp.
Chủ nhơn cẩn khải.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH
Ở tại đường Vienot số 49 ngay chợ Saigon mới
HUỲNH-VĂN-NHUNG, kỹ-nghiệp
Làm và bán đồ nữ-trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ở ăn trầu có chưng bằng đồng mi-kên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.
Đồ làm rồi sẽ gởi tập tức (Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.
HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.